

καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθα-
 10 ρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. εἰάν εἴπωμεν ὅτι
 οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιούμεν αὐτόν, καὶ ὁ
 λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

II. Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρ-
 τητε. καὶ εἰάν τις ἁμάρτη, παράκλητον ἔχομεν
 2 πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ
 αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ
 περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου
 3 τοῦ κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώ-
 4 καμεν αὐτόν, εἰάν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ
 λέγων¹, Ἐγνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ
 τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ
 5 ἔστιν· ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν
 τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ
 6 γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ
 μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς
 οὕτω² περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί³, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν,
 ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἵχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐν-
 τολὴ ἡ παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ'
 8 ἀρχῆς⁴. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστίν
 ἀληθές ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παρά-
 9 γεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. ὁ λέγων
 ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν
 10 τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ
 11 οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ
 σκοτίᾳ ἐστί, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ
 οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

¹ add ὅτι (om. ,)² om. οὕτω
⁴ om. ἀπ' ἀρχῆς³ Ἀγαπητοί

Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρ- 12
 τία διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι 13
 ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι,
 ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω⁵ ὑμῖν, παιδία,
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, 14
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανί-
 σκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν
 ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγα- 15
 πᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία 16
 τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ
 ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ'
 ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί. καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ 17
 ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε 18
 ὅτι ὁ⁶ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι
 πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη
 ὥρα ἐστί. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ 19
 ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ'
 ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες
 ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, 20
 καὶ οἴδατε πάντα⁷. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ 21
 οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι
 πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. τίς ἐστιν ὁ 22
 ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν
 ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνού-
 μενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος 23
 τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν
 υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. ὑμεῖς οὖν⁸ ὃ ἠκούσατε 24

⁵ ἔγραψα

⁶ om. ὁ

⁷ Marg. πάντες

⁸ om. οὖν

ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ
 ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ νῷ καὶ ἐν
 25 τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία
 ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν⁹, τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
 26 νιον. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων
 27 ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ
 ἐν ὑμῖν μένει¹⁰, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις δι-
 δάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ¹¹ χρίσμα διδάσκει
 ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι
 ψεῦδος,¹² καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε¹³ ἐν
 28 αὐτῷ. καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν¹⁴
 φανερωθῇ, ἔχωμεν¹⁵ παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν
 29 ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῇτε ὅτι
 δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι¹⁶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δι-
 καιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

III. Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ,
 ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν¹. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ
 2 γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοί,
 νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί
 ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ² ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι
 αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι.
 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ
 4 ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. πᾶς ὁ
 ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ
 5 ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος
 ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν³ ἄρῃ· καὶ
 6 ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων
 οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν
 7 αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. τέκνιά, μηδεὶς πλανᾷτω

⁹ Marg. ὑμῖν¹⁰ μένει ἐν ὑμῖν¹¹ αὐτοῦ¹² (Marg. ψεῦδος·)¹³ μένετε¹⁴ ἐὰν¹⁵ σχῶμεν¹⁶ add καὶ¹ add· καὶ ἐσμέν² (ἐσόμεθα. οἶδαμεν) om.

δὲ

³ om. ἡμῶν